

Skitsen

fra Danmarks nordligste Egne.

Af F—s.

III.

Sydøst for Allehøje ligger Gaarden Bjørnager, henrivende omgivet af høje, stejle, til Dels stobbevogede Bakkestrænter. Her er et af Vendskjæls smukkeste Partier. Maleren Bisjen opholdt sig her i Fjor for at forevige denne vilde Natur.

Til Bjørnager hører et mindre Skovparti. Det staar i Forbindelse med Eskjær Skov, der hører til den lille Herregaard Eskjær. Skoven er ikke stor — 75 Tdr. Land — men den er Danmarks nordligste Skov. Bøgen er det almindeligste Skovtræ her, men der findes ogsaa en Del Egetræ.

Hvad der imidlertid karakteriserer denne Skov er ikke saa meget, at den er Danmarks nordligste som det, at den er en af de smukkeste Skove i Danmark hvad Terræforholdene angaar. Den er beliggende paa det nordlige Affald af Bogn Bakker, der her falde brat af mod den øst for Bakkerne værende store Maastrup Mose, hvorfra der strækker sig en Mængde skønne grønne Dale med flad Bund og stejle Sider ind i Skoven.

Den interessanteste og tillige en af de største af disse Dale er Møgelbjerg Hovn, der gaar ind ved Skovens Sydøstside og inde i denne bøjer til højre, hvor den bliver smallere.

En anden Dal længere mod Vest kaldes „den brede Sig“. Inde i Skoven deler denne sig i fire Grene med forskellige Ravne; den ene af disse Grene kaldes „Stueren“, og denne fremtrylles navnlig under en bestemt Belysning en af de skønneste Skovdykker, man kan tænke sig.

Længere vest paa findes flere smukke Dale som „den mørke Sig“, „Kringelen“ og „Strædderens Dale“ osv.

Alle disse Dale begrænses af stejle Bakker med forskellige Ravne, hvoraf

„Store Møgelbjerg“ vest for Møgelbjerg Hovn er den højeste.

Fra Toppen deraf er der mellem Trækammerne en vid Udsigt over den nordligste, høje og lavere Del af Herredet.

Fra Eskjær Skov og i en buet Linie mod Vest og Nordvest sænker Terrænet sig pludselig fra en Højde af 80—90 Fod til ca. 40 Fod. Denne forholdsvis bratte Strænt er en gammel Havstof. Alt, hvad der ligger her nord for, er i en forholdsvis sen Tid hævet op af Havet og saaledes langt yngre end det øvrige Danmark.

Længs med Foden af denne Fortids Havstof strækker sig Maastrup Mose i over en Miles Længde og ca. en Fjerdingvej bred. Mosens Overflade er ca. 50 Fod over Havet. Hvor dyb Lærvejord her findes, ved man ikke. Der har været maalt 14 Alen, uden at man har kunnet finde Bunden.

Lærvejorden — det er Skovrotterov — anses for at være den bedste i Landet. Her, hvor Mosen nu er, fandtes i gamle Dage Hav eller maaske rettere et Sund der som Limfjorden har strakt sig tværs gennem Landet. At dette forholder sig saaledes, derpaa tyde ikke alene Terræforholdene, men ogsaa, at man i dette Aarhundrede har fundet et Par Karer ude i „Møgelbjerg Hovn“, og for nogle Aar siden noget af en Skidsmast ude i Mosen.

Nord for Mosen, omgivet af denne og et norden og østen om værende Engdrag, hvorigjennem Nordaa løber, hæver Terrænet sig 5—6 Fod over Mosens Overflade. Her er Blæsbjærg — den sidste Del af Ravnet passer ikke, det er langt fra noget Bjærg —, der for mange Hundrede Aar siden var en Ø.

Beboerne derovre vare vilde Røvere, som dreve deres Blyndringer langt ned i Tiden, idet de af og til gjorde Strandhugst paa de værende Ryster af Møgelbjerg, Bindslev og Lærsted Sogne, hvor de røvede baade Gods og Kvinder. En Tid lang — fortælles der — havde de en Anfører, kaldet Jens Blæsbjærg, der i mange Aar skal have været Egnens Straf.

Paa et af sine Røvertog skal han saaledes have afbrændt Møgelbjerg Præstegaard, hvorefter han rigtignok blev fangen og pint til at vise sine Fjender det Sted, hvor man kunde ride over til Den.

Der var nemlig en Revle, „Baderimmen“, som den endnu kaldes, ad hvilken dette kunde lade sig gaa.

40 Ryttere satte saa over, men Dens vaabensføre Mandskab — 15 i Tallet — rejste sig og slog Rytterne ned saa nær som to Mand, der bleve brændte levende, fordi de havde pint Jens Blæsbjærg.

Skitser

fra

Danmarks nordligste Egne.

Af F –s.

--

III.

Sydøst for Øllehøje ligger Gaarden Bjørnager, henrivende omgivet af høje, Stejle, til Dels skovbevoksede Bakkeskrænter. Her er et af Vendsyssels smukkeste Partier. Maleren Bissen opholdt sig her i Fjord for at forevige denne vilde Natur.

Til Bjørnager hører et mindre Skovparti. Det staar i Forbindelse med Eskjær Skov, der hører til den lille Herregaard Elkjær. Skoven er ikke stor – 75 Tdr. Land – men den er Danmarks Nordligste Skov. Bøgen er det almindeligste Skovtræ her, men der findes ogsaa en Del Egetræ.

Hvad der imidlertid karakteriserer denne Skov er ikke saa meget, at den er Danmarks nordligste som det, at den er en af de smukkeste Skove i Danmark hvad Terrænforholdene angaar. Den er beliggende paa det nordligste Affald af Vogn Bakker, der her falde brat af mod den øst for bakkerne værende store Maastrup Mose, hvorfra der strækker sig en Mængde skønne grønne Dale med flad Bund og stejle Sider ind i Skoven.

Den interessanteste og tillige en af de største af disse Dale er Møgelbjerg Havn, der gaar ind ved Skovens Sydøstside og inde i denne bøjer til højre, hvor den bliver smallere.

En anden Dal længere mod Vest kaldes ”den brede Sig”. Inde i Skoven deler denne sig i fire Grene med forskellige Navne; den ene af disse Grene kaldes ”Stueren”, og denne fremtrylles navnlig under en bestemt Belysning en af de skønneste Skovidyller, man kan tænke sig.

Længere vest paa findes flere smukke Dale som ”den mørke Sig”, ”Kringelen” og ”Skrædderens Hale” osv.

Alle disse Dale begrænses af stejle Bakker med forskellige Navne, hvoraf ”Store Møgelbjerg” vest for Møgelbjerg Havn er den højeste.

Fra Toppen deraf er der mellem Træstammerne en vid Udsigt over den nordligste, spidse og lavere Del af Herredet.

Fra Eskjær Skov og i en buet Linje mod Vest og Nordvest sænker Terrænet sig pludselig fra en højde af 80 – 90 Fod til ca. 40 Fod. Denne forholdsvis bratte Skrænt er en gammel Havstok. Alt, hvad der ligger her nord for, er i en forholdsvis sen Tid hævet op af Havet og saaledes langt yngre end det øvrige Danmark.

Langs med Foden af denne Fortids Havstok strækker sig Maastrup Mose i over en Mils Længde og ca. en fjerdingvej bred. Mosens Overflade er ca. 50 Fod over Havet. Hvor dyb Tørvejord her findes, ved man ikke. Der har været maalt 14 Alen, uden at man har kunnet finde Bunden.

Tørvejorden – det er Skovmosetørv – anses for at være den bedste i Landet. Her, hvor Mosen nu er, fandtes i gamle Dage Hav eller maaske rettere et Sund der som Limfjorden har strakt sig tværs gennem Landet. At dette forholder sig saaledes, derpaa tyde ikke alene Terrænforholdene, men ogsaa, at man i dette Aarhundrede har fundet et Par Aarer ude i ”Møgelbjerg Havn”, og for nogle Aar siden noget af en Skibsmast ude i Mosen.

Nord for Mosen, omgiven af denne og et norden og østen om værende Engdrag, hvorigjennem Norsaa løber, hæver Terrænet sig 5 – 6 Fod over Mosens Overflade. Her er Blæsbjerg – den Sidste Del af Navnet passer

ikke, det er langt fra noget Bjærg – der for mange Hundrede Aar siden var en Ø.

Beboerne derovre vare vilde Røvere, som dreve deres Plyndringer langt ned i Tiden, idet de af og til gjorde Strandhugst paa de daværende Kyster af Mosbjærg, Bindslev og Tversted Sogne, hvor de røvede baade Gods og Kvinder. En Tid lang – fortælles der – havde de en Anfører, kaldet Jens Blæsbjærg, der i mange Aar skal have været Egnens Skræk.

Paa et af sine Røvertog skal han saaledes have afbrændt Mosbjærg Præstegaard,

hvorefter han rigtignok blev fangen og pint til at vise sine Fjender det Sted, hvor man kunde ride over til Øen.

Der var nemlig en Revle, "Vaderimmen", som den endnu kaldes, ad hvilken dette kunde lade sig gjøre.

40 Ryttere satte saa over, men Øens vaabenføre Mandskab – 15 i Tallet – rejste sig og slog Rytterne ned saa nær som to Mand, der bleve brændte levende, fordi de havde pint Jens Blæsbjærg.